कर्णापर्व

हतेइति॥ १॥ क्षयंग्रहं ॥ २ ॥ ३ ॥ हाकष्टमितिखेदातिशायस्चकंबा नाद्रेषक्षी ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९॥ सममन्यतसम्यावधृतवान् ॥ २० ॥ हुमरंदुःखेनापिमत्तेमशक्यंखेच्छया ॥ २१ ॥ २२ ॥ तत्मरणंदुष्करंमन्ये ॥ २३ । = 8 = = & = = & = ॥ १ ॥ १ ॥ १ ॥ इतिकर्णपर्वणिनैलकंठीयेभ १ ५ ॥ टषःकणःपश्यतां अ

नमाद्दे॥ ४॥संजयोहंसितिपतेकचिदास्तेसुखंभवान्॥ स्वदोषेरापदंप्राप्यकचित्राघविमुत्यति॥५॥हितान्युक्तांनिविदुर महाराजनिश्गिष्टगावल्गणिस्तद्।॥दीनोययौनागपुरमश्वेवतिसमैजंवे॥ १॥ सहास्तिनपुरंगत्वाभःशुमुद्दिप्रचेतनः॥जगामधु ॥स्यनुरुस्त्यकांच्रत्रकुरुष्व्यथां॥६॥रामनारद्कण्वाद्याँहॅतमुक्सभातले ॥नग्हीतमनुरुस्त्यकचित्रकुरुषंव्यथां॥ ७॥सुह [खान्परे:॥ निहतान्युधिसंस्मत्यकिमुक्रषेव्यथां॥८॥ तमेवंवादिनंराजासूतपुत्रंकतांजालि॥ सुद्रिषम्यनिःश्यस्यदुःखात्त आपगेयंहतंश्र्रत्वाद्रोणंचापिमहारथं॥ आजगामपरामात्तिरद्धोराजांबिकासुतः॥ १८॥ सश्रत्वानिहतं हिजबर्पाणान्यार्यतदुःखितः॥ १९॥ यस्मिन्जयाशांपुत्राणांसममन्यतपाधिवः॥तस्मिन्हतेसकोरव्यःकथंप्राणान्यार् गुणां रुक्षे पिवत्तां॥ यत्रकणहत्श्रेलानात्यज्ञावितंत्रपः॥ २१॥ तथाशांतनवंदद्वस्तन्याङ्कीकमेवच ॥ द्राणेचसामदत्ते विवास्यान्सुहरःपुत्रान्पौत्रांश्वपातितान् ॥ श्रुलायन्नाजहास्राणांसन्मस्दुष्कर्रोहज ॥ २३॥एतन्मेसवेमाचक्वविस्तरणम २॥ सतमुहीस्यराजानंकरमलाभिहतौजसं॥ ववंदेप्रांजिलिभूत्वामूप्रांपादौनुपस्यह॥३॥ संपूज्यच्यथान्यायंधृतराष्ट्रंमहीपति॥ र्षणं॥ कुरूणांपांडवानांचपरस्परजयोषिणां ॥ १४ ॥ तयोद्वीदिवसौयुद्धंकुरुपांडवसेनयोः ॥ कणेंसेनापतौराजन्यभूवाद्धतदशि ासुमहांतंरणेटषः॥ पश्यतांधात्तराष्ट्राणांफाल्गुनेनिनिपातितः॥ १६ ॥ ततस्तुसंजयःसवैगत्वानागपुरंद्वतं॥ आचष्धृतराष्ट्रायय रुण्वानश्वरितंमहत्॥ २४॥ इतिश्रीमहाभारतेकणपर्वणिजनमेजयवाक्यंनामप्रथमोऽध्यायः॥ १॥ ॥ थ॥ गन्म जयउवाच र्अवसम्बच् ॥ २२॥ तथ ात:प्रबट्तय्द्त्मललामह हतक्रा |यकश्वः॥ अगृहात 9 ५ ॥ ततःश्त्रम्भयकल | हस्यक्षयप्रक्षाणनाधन। त्। २०। दुमर् पायनउवाच

क्यमुक्कापश्वाद्यचनंवक्तव्यमाद्दे ॥ ४ ॥ आस्तेतिष्ठति ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ आपगेयहतेशूरेदिव्यास्वनिसंजय॥ होणेचपरमेष्वासिक्षशंमेव्यथितंमनः॥ १०॥

उवाच

Digitized by Google